



PARAULA I VIDA

150 anys del patronatge de la Mare de Déu de Meritxell



El proper dia 8 de setembre, festa del Naixement de la Mare de Déu, Urgell celebra la solemnitat de la Mare de Déu de Núria, patrona de tot el Bisbat, i al Principat d'Andorra, s'escauen els 150 anys de la declaració de la Mare de Déu de Meritxell, com a Patrona del país, realitzada de forma unànime per part del Consell General, amb els seus Síndics al capdavant. Per això els andorrans estem de gran festa.

Un any més s'acosta la solemnitat de la Mare de Déu de Meritxell, la nostra Mare i Patrona, que vetlla amorosa per les Valls d'Andorra. El proper 24 d'octubre, s'escauran els 150 anys exactes de la seva proclamació pels Síndics i el Consell General en ple, com a Patrona i especial Protectora del Principat d'Andorra, encara que, de fet, ja ho era des de temps immemorial, volent «*atraure les benediccions del cel pel que toca a l'esdevenidor*», ja que «*ha donat repetides gràcies, sempre que ha estat invocada*», com diu la proclama del Síndic M.I. Sr. Nicolau Duedra. Invoquem-la també nosaltres, amb cor de fills i mans agermanades i suplicants.

Agraïm a la nostra Mare celestial la seva predilecció, invoquem-la amb fervor i devoció, perquè ens ajudi en tots els reptes que se'ns presenten, ajudi les autoritats i les famílies, els infants i els joves, els ancians i els necessitats. Que doni habitatge als qui el necessiten i salut als malalts, consoli els tristos i ens mení sempre cap a Crist, el nostre germà i el nostre Salvador.

Que estengui la seva mà beneïda i allargada misericordiosament sobre tots els racons del nostre país pirinenc, que penetri tots els cors amb la seva llum i el seu amor, i ens agermani amb els altres pobles del món, perquè bastim la justícia i la pau, tan anhelades, amb una fraternitat fecunda d'amor solidari autèntic.

No perdem el fervor dels nostres Consellers del segle XIX! Que Maria, Mare de l'Església, ens guiï pel camí de la fe i ens atorgui l'amor i la unitat en les famílies, i la pau i l'alegria en els cors de tots. Joiosa festa de la Mare de Déu de Meritxell!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell
i Copríncep d'Andorra

ACTUALITAT

Visita dels escolapis en formació a La Seu d'Urgell



Uns 45 membres de la Congregació dels Pares Escolapis de Sant Josep Calassanç, 10 sacerdots i diaques i la resta joves religiosos que actualment estan en camí de fer la seva professió solemne, van visitar el dimarts 18 de juliol els espais on va viure i va treballar Sant Josep Calassanç, el seu fundador, a La Seu d'Urgell. La visita formava part del pelegrinatge que la congregació organitza cada any en aquesta ruta calassànica, amb religiosos de diversos indrets del món: Senegal, Camerun, Argentina, Xile, Filipines... Els acompanyava el P. Aniol Noguera.

Van ser rebuts, a la seva arribada, pel Vicari general i Rector de la Parròquia de Sant Ot, Mn. Ignasi Navarri. En el seu recorregut, van poder visitar la casa del carrer Major de la ciutat on va viure Sant Josep, la Catedral de Santa Maria d'Urgell, el Museu diocesà i l'Arxiu diocesà. Al final del matí van celebrar plegats l'Eucaristia a l'Església de la Missió.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Crítics, sí. Criticaires, no

Qui no se n'ha acusat mai d'haver criticat? És una de les accions que fem més sovint les persones. La crítica sempre la tenim a la punta de la llengua. Però convé distingir i deixar molt clar què en fem amb la crítica. Què ens mou a pronunciar unes paraules que ens fan ser crítics i com aquestes paraules ens poden fer criticaires?

Per tant, ens adonem que quan hom expressa la seva opinió raonada sobre el

que veu i elabora un relat per jutjar aquella realitat des del cor per descobrir-hi el valor, les qualitats i els defectes es converteix en un gran instrument que ajuda a millorar la realitat. És aquí on valorem molt el fet d'anar pel món amb la mirada crítica i no pas criticar amb la mirada.

El fet de veure les coses no ens hauria de fer prendre partit per cap opinió preconcebuda. Cal fer un pas conseqüent d'implicar-se críticament amb el

que veus. És el moment de fer confluïr davant teu les diferents observacions i contrastar-les per aportar quelcom de nou o bé eliminar el que no correspongui. Amb la crítica constructiva la societat i els individus avancem.

Però obrir la boca per ser crítics implica haver d'acceptar les crítiques constructives que et puguin fer. I és que, repassant la pròpia història, que n'és de bo que et diguin en què has de millorar!

Com cal agrair que t'ajudin a discernir què has de fer que ara no fas i què has de deixar de fer que ara estàs fent! I encara si et volen acabar de fer un bé major que t'ajudin a saber com ho has de fer i quan ho has de fer. Així ens podem convertir en savis. Jo soc crític però permeto que siguin crítics amb mi. Si la crítica la fem sense amor no som més que uns criticaires de tants.

Mn. Valentí Alonso i Roig

PALABRA Y VIDA

150 años del patronazgo de Ntra. Sra. de Meritxell

El próximo día 8 de septiembre, fiesta del Nacimiento de la Virgen, Urgell celebra la solemnidad de Ntra. Sra. de Nùria, patrona de toda la Diócesis, y en el Principado de Andorra, festejamos los 150 años de la declaración de Ntra. Sra. de Meritxell, como Patrona del país, realizada de forma unánime por parte del Consell General con sus Síndics al frente. Por eso los andorranos estamos de gran fiesta.

Un año más se acerca la solemnidad de la Virgen de Meritxell, nuestra Madre y Patrona, que vela amorosa por los Valles de Andorra.

El próximo 24 de octubre, se cumplirán los 150 años exactos de su proclamación por los Síndics y el Consell General en pleno, como Patrona y especial Protectora del Principado de Andorra, aunque, de hecho, ya lo era desde tiempo inmemorial, queriendo «atraer las bendiciones del cielo por lo que toca al porvenir», ya que «ha dado repetidas gracias, siempre que ha sido invocada», como reza el escrito del Síndic M.I. Sr. Nicolau Duedra. Invoquemosla también nosotros, con corazón de hijos y manos hermanadas y suplicantes.

Agradecemos a nuestra Madre celestial su predilección, invoquemosla con fervor y devoción, para que nos ayude en todos los retos que se nos presentan, ayude a las autoridades y las familias, los niños y los jóvenes, los ancianos y los necesitados. Que dé vivienda a quienes la necesitan y salud a los enfermos, consuele a los tristes y nos lleve siempre hacia Cristo, nuestro hermano y nuestro Salvador.

Que extienda su mano bendita y alargada misericordiosamente sobre todos los rincones de nuestro país pirenaico, que penetre todos los corazones con su luz y su amor, y nos una con los demás pueblos del mundo, para que construyamos la justicia y la paz, tan ansiadas, con una fraternidad fecunda de amor solidario auténtico.

¡No perdamos el fervor de nuestros Consellers del siglo XIX! Que María, Madre de la Iglesia, nos guíe por el camino de la fe y nos otorgue el amor y la unidad en las familias, y la paz y la alegría en los corazones de todos. ¡Gozosa fiesta de la Virgen de Meritxell!

† Joan-Enric Vives,
Arzobispo de Urgell
y Copríncipe de Andorra

Trenta aniversari de l'ordenació de Bisbe de Mons. Joan-Enric Vives



El proper 5 de setembre es compleixen 30 anys de l'ordenació episcopal de l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra Mons. Vives.

Mons. Vives fou ordenat Bisbe a la Catedral de Barcelona, en un acte a l'aire lliure presidit per Mons. Ricard M. Carles, el dia 5 de setembre de 1993, després de ser elegit Bisbe titular de Nona i auxiliar de Barcelona el 9 de juny de 1993. Fou nomenat Bisbe Coadjutor de la diòcesi d'Urgell el 25 de juny de 2001, i prengué possessió del càrrec el 29 de juliol, en una celebració presidida per Mons. Manuel Monteiro de Castro, Nunci Apostòlic a Espanya i Andorra. El dia 12 de maig del 2003, amb la renúncia per edat de l'Arquebisbe Joan Martí Alanís, esdevingué Bisbe titular de la diòcesi d'Urgell i Copríncep d'Andorra, i el 10 de juliol de 2003 dugué a terme el Jurament Constitucional com a nou Copríncep d'Andorra, a la Casa de la Vall, a Andorra la Vella; efemèrides de les que s'han complert enguany, 20 anys respectivament.

Neix la Fundació Anna M. Janer

La Fundació Educativa Anna Maria Janer ha començat aquest estiu a treballar formalment, portant a terme la gestió de les escoles que va crear l'Institut de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. Aquest nou curs doncs, serà el principi d'una renovació del projecte educatiu de la Mare Janer, després que al mes de juliol passat es feu l'acte de presentació pública al Col·legi Ana María Janer de Madrid i la Residència Sagrada Família de La Seu d'Urgell de manera conjunta el passat 13 de juliol.

L'Institut de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell va fer el llegat dels col·legis de la congregació a la Fundació, en un acte simbòlic i molt emocionant, que va incloure les paraules de la Gna. Laura Garione, Superiora general de l'Institut de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, de la Gna. Isabel Albillos, Presidenta del Patronat la Fundació i de D. Óscar García, Vicari episcopal de la Vicaria IV de l'Arquebisbat de Madrid. A Madrid hi foren presents també el Sr. Pedro José Huertas, Secretari general d'Escoles Catòliques; D. Javier Iglesias, President de AECSE; Meritxell Ruiz, Secretària general



de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya; José Antonio Poveda, Secretari regional de les Escoles Catòliques de Madrid; membres del Patronat i altres membres d'altres institucions, comunitats

educatives i empreses. A La Seu d'Urgell, participaren la Gna. Pietat Pérez Morán, Superiora de la comunitat religiosa de La Seu d'Urgell; el Sr. Jaume Codinachs, patró de la Fundació; i Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal per a l'acció pastoral d'Urgell que fou delegat pel Sr. Arquebisbe Joan-Enric per a representar-lo en aquest acte degut a la seva assistència a la reunió de la Comissió del Clergat de la CEE. També hi foren presents Mn. Pepe Chisvert, Delegat d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, religiosos i laics, membres de les comunitats educatives d'Andorra i Catalunya.

La Carta Fundacional explica que «La Fundació sorgeix com a resposta a la necessitat de la cultura de la cura de la Vida, tan ben expressada en l'essència del nostre carisma. Cuidem l'espai educatiu on la persona és el centre, cultivem en ella els valors de l'Evangeli perquè es compromet amb un món més just, més frater i sense fronteres, parlant el mateix llenguatge de l'amor.»

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex_es: «De la creu neix el perdó, reneix la fraternitat: la creu ens fa germans» (4 d'abril).

@Pontifex_es: «Jesús en la creu no cedeix a la desesperació, sinó que resa i s'encomana al Pare. En l'abandó continua estimant i perdonant els qui el van crucificar. Jesús abandonat ens demana que tinguem ulls i cor per als molts "Cristos abandonats"» (7 d'abril).

@Pontifex_es: «Per a ressorgir, per a recomençar, per a reprendre el camí, necessitem tornar sempre a Galilea; a la memòria viva, concreta i palpitant de la primera trobada amb Ell» (9 d'abril).

@Pontifex_es: «Jesús, el Vivent, està amb nosaltres per sempre. Que l'Església i el món s'alegrin, perquè avui la nostra esperança ja no s'estavella contra el mur de la mort; el Senyor ens ha obert un pont cap a la vida» (9 d'abril).



El suport que necessiten els més joves en l'inici del curs

Els més petits i els joves han viscut en els darrers anys una gran tensió emocional, provinent de l'àmbit social, i també de l'escolar i del familiar. La causa, situada en una crisi generalitzada, que queda fora del seu abast d'acció, els fa altament sensibles. Càritas d'Urgell ha posat eines d'acompanyament en els estudis, en les activitats extracurriculars, en les activitats d'estiu en lleure acompanyat. Cada estiu, com el que estem acabant, es fan espais d'acollida en reforç educatiu que contenen activitats a l'aire lliure, i que ajuden els infants i els joves a gaudir del bon temps i de les bones relacions. A l'any 2022, es van atendre a quatre poblacions de la diòcesi (Balaguer, Puigcerdà, La Seu d'Urgell i Tremp) a 73 infants i van gaudir de 365 hores d'aquest acompanyament especial d'estiu.

Ara, que ha de començar el curs, enfoquem de nou la promoció del desenvolupament personal i social de les noves generacions. Comencem a treballar per donar ajuts escolars, ja sigui destinats a llibres, o a ajuts de menjador. L'any 2022 es van dedicar a aquest objectiu 41.658 euros, que van suposar ajudes a 354 infants i joves. En els darrers anys s'ha anat estabilitzant el nombre de nens i nenes atesos, i pel programa de Reforç educatiu han passat 125 nens i nenes, menors, procedents de 15 escoles o instituts, que han tingut una atenció personalitzada en 351 classes de reforç.

Qui fa aquestes classes i dona el gruix d'aquest suport emocional, aquest acompanyament curricular? Doncs és gràcies a la tasca de 29 voluntaris i voluntàries que aquest projecte es porta a terme. Els voluntaris són els que estan a prop dels nens i nenes, els que donen bons valors i emocions per encarar aquest temps extracurricular que enforteix els menors que, tot sovint, passen moments de certa dificultat familiar o econòmica. A ells és als qui donem les gràcies: les noves generacions seran millors i més cohesionades, per la seva acció conscient de suport i ajuda.

També els nois i noies més grans, els que seguiran el curs a la Unitat d'Escolarització Compartida (UEC), a Balaguer, seguiran



fent un bon camí. Molts d'ells han vist com a Càritas i a la UEC trobaven l'espai adient per seguir estudiant, malgrat les dificultats personals de cadascú. En el darrer any van ser 9 alumnes, dels que 3 ja van obtenir el títol de l'ESO, per a ells, felicitacions, i enhorabona per als que des de la setmana vinent, ja inicien el curs i es disposen a treure d'ells mateixos el millor per anar endavant. Des de la UEC es disposen dels recursos: 1.072 hores lecti-



ves i un entorn de cura i del fet de compartir.

I en un altre estadi, a la Llar d'infants Francesc Xavier, Càritas de La Seu d'Urgell ha fet les valoracions familiars que permeten que molts infants d'edat molt petita puguin ser atesos en les millors condicions. Si la mare treballa i no hi ha xarxa familiar que permeti la cura del bebè o del menut, la Llar està preparada per donar suport. També està quan hi ha pocs recursos, si es tracta d'avançar en el suport familiar atenent l'escolarització amb qualitat. En el darrer any es van atendre 26 infants.

Encarem el nou curs escolar que comença amb energia i esperança, fruit de la nostra confiança en la xarxa humana i de recursos que les comunitats parroquials proveeixen i que nodreixen Càritas d'Urgell.

Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació

El dia 1 de setembre se celebra la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, i volem compartir amb vosaltres un fragment del missatge del Papa Francesc per aquesta diada.

Estimats germans i germanes:

«*Escolta la veu de la creació*» és el tema i la invitació del Temps de la Creació d'aquest any. El període ecumènic comença l'1 de setembre amb la Jornada Mundial d'Oració per la Cura de la Creació, i s'acaba el 4 d'octubre amb la festa de sant Francesc. És un moment especial perquè tots els cristians resem i cuidem junts la nostra casa comuna. Inspirat originalment pel Patriarcat ecumènic de Constantinoble, aquest temps és una oportunitat per cultivar la nostra «conversió ecològica», una conversió encoratjada per Sant Joan Pau II com a resposta a la «catàstrofe ecològica» anunciada per Sant Pau VI ja el 1970.

Si aprenem a escoltar-la, notem una mena de dissonància en la veu de la creació. D'una banda, és un cant dolç que lloa el nostre estimat Creador; de l'altra, és un crit amarg que es queixa del nostre maltractament humà.

El dolç cant de la creació ens convida a practicar una «*espiritualitat ecològica*» (Carta enc. *Laudato si'*, 216), atenta a la presència de Déu al món natural. És una invitació a basar la nostra espiritualitat en l'«*amorosa consciència de no estar desconectats de les altres criatures, de formar amb els altres éssers de l'univers una comunió universal preciosa*» (ibid., 220). Per als deixebles de Crist, en particular, aquesta experiència lluminosa reforça la consciència que «*totes les coses van ser fetes per mitjà de la Paraula i sense ella no es va fer res de tot el que existeix*» (Jn 1,3). En aquest Temps de la Creació, tomem a resar a la gran catedral de la creació, gaudint del «*grandiós cor còsmic*» d'innombrables criatures que canten lloances a Déu. Unim-nos al cant Sant Francesc d'Assís: «*Lloat siguis, el meu Senyor, amb totes les teves criatures*» (Càntic de les criatures). Unim-nos al cant del salmista: «*Que tots els éssers vivents lloïn el Senyor*» (Sal 150,6).

Podeu llegir tot el contingut del missatge del Papa Francesc en aquest codi QR



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / Sl 95 / Lc 4,16-30]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / Sl 26 / Lc 4,31-37]. Tortosa: □ Mare de Déu de la Cinta. Santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / Sl 51 / Lc 4,38-44]. Sant Zacaries, profeta; beat Bonaventura de Forlì, prev.; beat Bertran de Garrigues, prev.

7. ■ Dijous [Col 1,9-14 / Sl 97 / Lc 5,1-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Divendres [Mi 5,2-5a (o bé: Rm 8,28-30) / Sl 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé, més breu: 1,18-23)]. Tortosa: Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa.

Urgell, territori de Catalunya: Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Meritxell, patrona d'Andorra. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. IX), rel.

9. □ Dissabte [Col 1,21-23 / Sl 53 / Lc 6,1-5]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580-Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; Mare de Déu del Claustre (Solsona), ro-

mànica; santa Felícia, mr.; beat Frederic Ozanam.

10. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 33,7-9 / Sl 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,15-20]. Sant Feliu de Llobregat: Beats Domènec Castellet i Vinyals (1592-1627), d'Esparreguera, i Lluís Eixarc i Bertran (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura. Tortosa: Beat Jacint Orfanell i Prades, prev. i mr., nat a la Jana (Maestrat).

Diuenge XXI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Si algú vol venir amb mi, que prengui la seva creu i m'acompanyi»



Algun no ens agrada la creu, la passió o la mort. Quan Jesús diu que ha d'anar a Jerusalem a patir molt, a ser mort i a ressuscitar, Pere li diu: *De cap manera, a vos això no us pot passar.* Segurament és el que li hauríem dit també nosaltres. Però aquest és el pensament dels homes, dels que pensen en un Messies triomfant, al carro del qual ens hi apuntem tots. Jesús ho diu ben clarament: *No penses com Déu sinó com els homes.* El camí de Jesús és diferent: *Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi.* Es tracta de fer el mateix que Jesús: carregar-se la creu de cada dia. Jesús no va buscar la creu, va acceptar la que li va suposar la seva fidelitat al Pare. Tampoc nosaltres no hem d'anar buscant creus sinó ser fidels al camí de Jesús i segur que això comportarà moltes vegades haver-nos de carregar la creu. Però la creu no és negativa. Com no ho va ser per a Jesús: ell parla de *mort però també de ressuscitar.* Això és el que els apòstols sembla que no van entendre. El mateix diu Jesús de cara a nosaltres: *Qui perdi la seva vida per mi la retrobarà.* Carregar la creu no és per morir sinó per fer el camí de la resurrecció. Però per a això cal estar enamorats del Crist. Ho veiem en la primera lectura. Jeremies es queixa que *el Senyor l'ha seduït, que s'ha apoderat d'ell, que l'ha dominat i que la paraula del Senyor és motiu d'escarnis i burles.* És la seva pròpia creu. El desig de Jeremies seria el nostre: *No en vull parlar més... Ah, però això no és possible!* *Sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dins els meus ossos:* l'enamorament del Senyor li dona forces per continuar fent de profeta. Pau ens recorda que hem d'oferir la nostra vida: *Us demano que li oferiu tot el que sou.* Això ha de ser el vostre culte veritable. La creu que ens hem de carregar és que la nostra vida sigui agradable a Déu, no seguint els criteris del món: *No us emmotlleu al món present.* Jesús ens proposa un camí de vida, d'amor, també de creu, que no es deixa endur pel desànim.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meua, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: «No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell», però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vos, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vos, / per vos es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vos m'heu ajudat, / i soc feliç sota les vostres ales. / La meua ànima s'ha enamorat de vos, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable.

No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vos això no us pot passar!» Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes.»

Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdía la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

▶ Lectura del llibre de Jeremías (Jer 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; has sido más fuerte que yo y me has podido. He sido a diario el hazmerreír, todo el mundo se burlaba de mí. Cuando hablo, tengo que gritar, proclamar violencia y destrucción. La palabra del Señor me ha servido de oprobio y desprecio a diario. Pensé en olvidarme del asunto y dije: «No lo recordaré; no volveré a hablar en su nombre»; pero había en mis entrañas como fuego, algo ardiente encerrado en mis huesos. Yo intentaba sofocarlo, y no podía.

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. / Mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a que presentéis vuestros cuerpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Dios; este es vuestro culto espiritual.

Y no os amoldéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir cuál es la voluntad de Dios, que es lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a manifestar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡Lejos de ti tal cosa, Señor! Eso no puede pasarte». Jesús se volvió y dijo a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanàs! Eres para mí piedra de tropiezo, porque tú piensas como los hombres, no como Dios.»

Entonces dijo a los discípulos: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí, la encontrará. ¿Pues de qué servirá a un hombre ganar el mundo entero, si pierde su alma? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá, con la gloria de su Padre, entre sus ángeles, y entonces pagará a cada uno según su conducta.»